

Σαράντα χρόνια νωρίτερα, ντεμπουτάρησε στην ιδιαίτερη σκηνή των ελληνικών αγώνων αυτοκινήτου, ένα από τα πιο ξεχωριστά και σπάνια αυτοκίνητα, που κύλησαν τους τροχούς του πάνω στις ειδικές διαδρομές της πατρίδας.

Ήταν Σάββατο 18 Φεβρουαρίου του '78, όταν η γαλανόλευκη σηκώθηκε πάνω από το ελλειπτικό παρ – μπριζ της Stratos του «Σιρόκο», αποκαλούμενη χαϊδευτικά και «Μπουμπού», στην εκκίνηση του Θ' γύρου Πελοποννήσου.

Το πλήρωμα έτοιμο, ο Μανώλης σκυφτός στα χαρτιά του, ο οδηγός συγκεντρωμένος. Αριστερά διακρίνονται οι Αντ. Στιβαχτάρης και Γιαν. Παπαπαναγιώ του. Πίσω από το Ιταλικό κουπέ με το #2, οι Μιχ. Μοσχούς – Παν. Κουτσίκος, με το 710 που την προηγούμενη χρονιά οδηγούσε το πλήρωμα της Lancia.

Ας δούμε το στόρυ.

Το 1977, ο Τάσος «Σιρόκο» Λιβιεράτος είχε μια περίεργη χρονιά. Ξεκίνησε με την κίτρινη A110, γράφοντας δυο νίκες στις δυο πρώτες αγωνιστικές. Ανάβαση Ριτσώνας και ράλυ Αττικοβοιωτίας. Ακολουθώντας πέρασε για πρώτη φορά σε ομάδα που δεν είχε ο ίδιος τον απόλυτο έλεγχο.

Βρέθηκε λοιπόν στο δεξιότιμο λευκό πορτοκαλί 710 της Ν.Ι. Θεοχαράκης. Εννοείται ότι κέρδισε τον τίτλο, το 13ο Πανελλήνιο πρωτάθλημα ράλυ. Μόνο με νίκες. Στο 10ο Εαρινό, στο Δ' Ολυμπιακό, στο 11ο Δ.Ε.Θ., στο Β' Χαλκιδικής και ασφαλώς στο 24ο Δ.Ρ.Α. την

Στημένοι στο Αλεποχώρι, λίγο μετά τις 10 το βράδυ περιμέναμε με προσμονή την πρώτη αγωνιστική της εμφάνιση. Ακούστηκε από μακριά, με τον ασυνήθιστο, στα ώτα μας -στα '78 ήμαστε- ήχο του V6. Ερχόταν και χανόταν ο ήχος, μέσα από τις πτυχές του εδάφους, ώσπου το σκοτάδι έσκισαν τα οκτώ φωτιστικά στοιχεία. Πέρασε από μπροστά μας βρυχώμενη για να χαθεί στο ίδιο μοτίβο. Προσεκτικά, αναγνωριστικά οδηγούσε ο Έλληνας πρωταθλητής, αφού δεν είχε κανένα λόγο για υπερβολές, καθώς προσαρμοζόταν με το εξωτικό αυτοκίνητο

Λίγο πριν το ξημέρωμα και ενώ βρισκόταν με άνεση επικεφαλής, ελέγχοντας τον, ούτως ή άλλως με υποδεέστερο εξοπλισμό, ανταγωνισμό, τερματίζοντας την τελευταία ειδική, την 13η, τον Σχίνο, αναγκάζεται σε εγκατάλειψη, με την εμπρόσθια δεξιά ανάρτηση να έχει καταρρεύσει. Καθόλου αναμενόμενη εξέλιξη για μια ομάδα που η λέξη abandon της ήταν άγνωστη. Δεκαπέντε μήνες αργότερα, στο 26ο Δ.Ρ.Α. η «Μπουμπού» θα βίωνε την δεύτερη εγκατάλειψή της. αλλά αυτό είναι μια άλλη ιστορία. Εκείνο το Σαββατοκύριακο είχε δώσει την πρώτη εντυπωσιακή, νυκτερινή της παράσταση.

Τραυματισμένη εμπρός δεξιά η «Μπουμπού» έχει γονατίσει, στην έξοδο της τελευταίας ε.δ. στο Σχίνο. Ο συνοδηγός έχει λυθεί και βγαίνει, ο οδηγός βγάζει το κράνος. Δίπλα του ο Τάκης Πιρπιρής, ξεχωριστός άνθρωπος και ο καλύτερος rally & racing editor της εποχής του, τουλάχιστον.

Β' RALLY ΤΥΠΟΣ ΠΡΑΧΟΝΝΗΣΟΥ 1978

Η Η Ν Α Β Ε Σ Υ Μ Μ Ε Τ Ε Κ Ο Ν Τ Ο Ν

1. "ΣΙΡΟΚΟ" - ΜΑΚΡΥΠΟΣ Μ.	LANCIA STRATOS	IV / 2
2. Ν. ΦΩΚΑΡΑΚΗΣ Δ.Ε. - ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Κ.	DATSUN KP 710	IV / 2
3. ΜΟΣΚΟΥΣ Μ. - ΚΟΥΤΕΡΟΣ Η.	DATSUN KP 710	IV / 2
4. "ΑΒΟΝΙΔΑΣ" - ΦΕΡΤΑΚΗΣ Κ.	RENAULT 5	II / 4
5. ΓΚΑΛΛΟ Β. - ΑΡΕΝΤΗΣ Α.	CELIOA TOYOTA	II / 4
6. ΑΣΚΑΛΕ Ι.	RENAULT 5	II / 3
7. Ι.Ε. ΚΟΥΤΣΑΛΗΣ Δ.Ε.	FORD ESCORT RS 2000	I / 5
8. ΛΑΒΡΗΣ - ΣΤΡΑΒΗΣ Κ.	FORD ESCORT RS 2000	I / 5
9. ΠΑΠΑΙΩΣ - "ΙΟΝΙΤ"		
10. ΠΑΣΙΝΚΟ Δ.Ε.		
11. ΠΕΜΑΖΟΠΟΥ Ι. - ΚΑΜΠΟΥΡΝΗΣ Χ.	OPEL ASCONA	IV / 4

Χρυσά δεν είναι όλα εξήντα πληρώματα. Από τους 19 αναγραφόμενους, έξι δεν βρίσκονται σήμερα εν ζωή. Σαράντα